

Folketingets Retsudvalg

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Dato: 1. maj 2012

Tlf. 3392 9300
Fax. 3393 2518
E-mail sm@sm.dk

/ J.nr. 2012-2275

Under henvisning til Folketingets Retsudvalgs brev af 4. april 2012 følger hermed social- og integrationsministerens svar på spørgsmål nr. 646 (REU alm. del).

Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Martin Geertsen (V).

Spørgsmål nr. 646:

"Vil ministeren give en vurdering af, hvorvidt de danske myndigheder efter dansk eller international ret har pligt til på baggrund af Thomas Sørensens "bortførelse" af sønnen Oliver at udlevere sønnen til Østrig? (Se artiklen: Dansker har bortført sin søn i Østrig lagt på jp.dk 3. april 2012)"

Svar:

Indledningsvist skal jeg bemærke, at jeg finder det rigtigst ikke at kommentere den konkrete sag, idet jeg samtidig kan henvise til Ankestyrelsens redegørelse i sagen.

Derudover kan jeg oplyse, at Danmark har tiltrådt tre konventioner, som et bortført barn kan søges tilbagegivet efter, og at Danmark således har et konventionssamarbejde med en lang række lande på området.

Den ene konvention, Haagerkonventionen af 1980 om de civilretlige virkninger af internationale børnebortførelser, har som hovedformål at sikre, at et barn, der ulovligt er bortført til eller tilbageholdt i et andet land, umiddelbart kommer tilbage til det land, hvor barnet normalt bor. Konventionen gælder uanset, om man har forældremyndigheden efter loven, eller om der er en afgørelse eller aftale om forældremyndighed m.v.

Den anden konvention, Europarådskonventionen af 1980 om anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser om forældremyndighed, har som hovedformål at sikre, at en afgørelse om forældremyndighed, om hvor barnet skal bo,

eller om samvær, som er truffet i et konventionsland, bliver anerkendt og fuldbyrdet i de øvrige konventionslande. Anvendelsen af denne konvention forudsætter, at der er truffet en afgørelse, som kan fuldbyrdes.

Den tredje konvention, Haagerkonventionen af 1996 om kompetence, lovvalg, anerkendelse, fuldbyrdelse og samarbejde vedrørende forældreansvar og foranstaltninger til beskyttelse af børn, har ligeledes bl.a. til formål at sikre, at en afgørelse om forældremyndighed m.v., som er truffet i et konventionsland, bliver anerkendt og fuldbyrdet i de øvrige konventionslande. Konvention indeholder herudover bl.a. regler om international kompetence i sager om forældremyndighed m.v.

Efter konventionerne er udgangspunktet, at barnet skal tilbagegives til det land, som det er bortført eller tilbageholdt fra, eller til forældremyndighedsindehaveren. Konventionerne indeholder dog en række undtagelser, hvorefter det bl.a. er muligt at undlade at tilbagegive et barn, hvis tilbagegivelse ud fra en konkret vurdering anses for stridende mod barnets interesser. Hertil kommer nogle undtagelsesmuligheder, som sigter på juridiske formmangler, eksempelvis manglende international kompetence.

En forælder, der har eneforældremyndigheden, er således ikke forpligtet til at udlevere barnet til den anden forælder, medmindre en myndighedsafgørelse tillægger den anden forælder rettigheder i forhold til barnet, eksempelvis i form af en afgørelse om samvær. Hvis et barn uretmæssigt er ført til Danmark eller uretmæssigt tilbageholdes her fra et andet land, som Danmark har et konventionssamarbejde med, skal barnet dog som udgangspunkt tilbagegives til det land, som barnet er bortført fra.

Konventionerne bestemmer ikke, hvilke nationale myndigheder der skal tage stilling til en anmodning om tilbagegivelse af et barn, men denne afgørelse vil dog typisk blive truffet af domstolene. Dette er også tilfældet i Danmark, hvor en anmodning om tilbagegivelse behandles af fogedretten.

Slutteligt kan jeg oplyse, at vurderingen af, hvad der efter konventionerne må anses for stemmende overens med barnets interesse, ikke vil være den samme, som vurderingen af muligheden for at udlevere en forælder til strafretlig forfølgning.

Karen Hækkerup

/ Malene Vestergaard